

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4126/2019
15.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Паповић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Милован Вујадиновић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4801/18 од 28.05.2019. године, у седници одржаној 15.04.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4801/18 од 28.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судске јединице у Жагубици П 1305/17 (2014) од 15.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да му по основу уговора о доживотном издржавању ЗР ../05 од 03.08.2005. године припада $\frac{1}{2}$ дела новчаних средстава на девизној штедној књижици код бивше Агро банке АД која је сада пренета код Банке Поштанске штедионице, број девизне партије ..., те да исти не представљају заоставштину сада пок.ВВ, бив. из ... и да се обавезе тужена да тужиоцу врати 22.671,20 евра, које је незаконито подигла код наведене банке. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати 422.218,60 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4801/18 од 28.05.2019. године, након одржане расправе, укинута је првостепена пресуда и делимично је усвојен захтев тужиоца и утврђено да тужицу по основу уговора о доживотном издржавању ЗР ../05 од 03.08.2005. године припада $\frac{1}{2}$ дела новчаних средстава на девизној штедној књижици код бивше Агро банке АД која је сада пренета код Банке Поштанске штедионице, број девизне партије ..., те да исти не представљају заоставштину сада пок. ВВ, бив. из ... и обавезана је тужена да тужиоцу врати 5.667,80 евра које је незаконито подигла код наведене банке, док је одбијен, као неоснован захтев тужиоца којим је

тражио да се обавезе тужена да му врати и износ од 17.003,40 евра, које је незаконито подигла код банке Поштанске штедионице број девизне партије .. и обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 277.465,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном пред првостепеним и другостепеним судом, ВВ и тужена су родитељи тужиоца. Брак ВВ и тужене престао је смрћу ВВ ...2012. године. Решењем Министарства финансија од 01.12.2004. године ВВ признато је и утврђено потраживање у укупном износу од 78.889,71 евра, на име Зајма за привредни препород Србије, који износ му је исплаћен 09.08.2005. године. Тужилац је, као давалац издржавања са својим оцем ВВ, као примаоцем издржавања, закључио Уговор о доживотном издржавању 03.08.2005. године, према ком уговору тужиоцу ће после очеве смрти припасти покретне и непокретне ствари ближе наведене у овом уговору, као и $\frac{1}{2}$ новчаног износа по основу Зајма за привредни препород Србије. ВВ је са својом супругом, туженом, 01.11.2006. године закључио споразум у погледу дела брачне тековине, чији је предмет новчани износ по основу Зајма за привредни препород Србије, према ком споразуму $\frac{1}{2}$ износа представља брачну тековину, која ће после смрти ВВ припасти туженој, као њена тековина. ВВ и тужена закључили су и уговор о поклону 10.11.2006. године, а предмет уговора о поклону је био девизни депозит по рачунима наведеним у уговору о поклону у целокупном износу. Решењем Основног суда у Пожаревцу, Судске јединице у Жагубици О ../13 од 07.10.2013. године расправљана је заоставштина иза пок. ВВ и утврђено је да његову заоставштину чине новчана средства по основу Зајма за привредни препород Србије на девизној штедној књижици код бивше „Агро банка“ АД, сада Банка „Поштанска штедионица“ на рачуну број .. од 09.09.2012. године и за наследника по основу закона и споразума оглашени су тужилац са уделом од $\frac{2}{6}$ и тужена са уделом од $\frac{4}{6}$. У том поступку тужена је приложила споразум од 01.11.2006. године, са којих разлога је суд утврдио да $\frac{1}{2}$ новчаних средстава не представља заоставштину пок. ВВ, већ припада туженој по основу наведеног споразума, а да другу половину средстава представља заоставштина пок. ВВ, тако да је туженој припала још $\frac{1}{6}$, а тужиоцу $\frac{2}{6}$, јер се ћерка пок. ВВ и тужене, а сестра тужиоца одрекла свог дела у корист тужиоца. Тужена је 23.09.2014. године по основу наведеног решења са девизне књижице подигла 22.671,20 евра, а према извештају Банке „Поштанска штедионица“ на наведеном рачуну налазио се износ од 34.006,80 евра, који износ је преостали износ исплаћен по основу Зајма за привредни препород Србије. ВВ је 27.02.2012. године овластио тужиоца да може располагати без икаквих ограничења девизном штедњом на рачуну код „Агро банка“, који је наведен у овлашћењу, али тужилац није подизао средства са наведеног рачуна.

Тужена је, као купац са ДО „Бељаница комерц“ из Деспотовца, као продавцем 13.10.2010. године закључила уговор, чији је предмет био двособан стан број .., површине 76 м², на .. спрату, улаз број .., зграда број .. у ул. ... у ... на кп. бр. ..., уписане

у лист непокретности .., за купопродајну цену од 27.000 евра у динарској противвредности, коју непокретност је уговором о поклону закљученим 10.01.2011. године поклонила својој ћерци са свим покретеним стварима у стану и задржала право плодоуживања до смрти, а предмет поклоне било је и паркинг место, које је тужена задржала за своје потребе све док траје конституисано право плодоуживања.

Првостепени суд је одбио, као неоснован захтев тужиоца, сматрајући да новчана средства на девизној штедној књижици код Банке „Поштанска штедионица“ представљају новчана средства стечена током трајања брачне заједнице ВВ и тужене, родитеља тужиоца, која су исплаћена на основу Зајма за привредни препород Србије и која су према споразуму од 01.11.2006. године припала туженој, после смрти ВВ .

Правилно је другостепени суд применио материјално право када је након одржане расправе укинуо првостепену пресуду и делимично усвојио захтев тужиоца.

Код утврђеног да је тужилац, као давалац издржавања са својим оцем ВВ, као примаоцем издржавања, закључио Уговор о доживотном издржавању 03.08.2005. године, према ком уговору тужиоцу после очеве смрти треба да припадне и $\frac{1}{2}$ новчаног износа исплаћеног по основу Зајма за привредни препород Србије и да се у време смрти ВВ, према извештају Банке „Поштанска штедионица“ на његовом рачуну налазило 34.006,80 евра, који новчани износ представља преостали износ исплаћен тужиоцевом оцу на име Зајма за привредни препород Србије, то је правилан закључак другостепеног суда да новчана средства која су се у време смрти ВВ налазила на његовом девизном рачуну код Банке „Поштанска штедионица“ у висини од 34.006,80 евра представљају заједничку имовину ВВ и тужене стечене током трајања њихове брачне заједнице на основу члана 171. Породичног закона, те да с тим у вези тужена има право на $\frac{1}{2}$ тих новчаних средстава, док на другу половину има право тужилац, по основу уговора о доживотном издржавању на основу члана 194. Закона о наслеђивању. С обзиром да је тужена 23.09.2014. године са девизног рачуна подигла 22.671,20 евра, више него што јој припада по основу брачне тековине, то је правилно одлучио другостепени суд када је делимично усвојио захтев тужиоца и обавезао тужену да тужиоцу врати 5.667,80 евра, правилном применом материјалног права.

Неосновано се ревизијом тужене указује да другостепени суд није правилно оценио споразум који је закључила са својим супругом 01.11.2006. године, према ком споразуму $\frac{1}{2}$ износа исплаћеног на име Зајма за привредни препород Србије представља брачну тековину, која ће јој припасти после смрти супруга, као њена тековина. Наводи су неосновани, с обзиром да се као предмет заједничке имовине узимају у обзир ствари и права која су постојала у време престанка брачне заједнице, у овом случају у време смрти ВВ, а то је новчани износ од 34.006,80 евра, како је то правилно закључио другостепени суд, те с тим у вези правилно закључио да тужена има право на $\frac{1}{2}$ истих, а да на другу половину, која представља имовину ВВ има право тужилац, по основу уговора о доживотном издржавању.

Неосновани су и наводи ревизије тужене да јој је супруг поклонио новчана средства, односно девизни депозит по рачунима наведеним у уговору о поклону. Наводи су неосновани, с обзиром да је ВВ закључио и уговор о доживотном издржавању и уговор о поклону, који за предмет имају новчана средства, па како је уговор о доживотном издржавању теретни правни посао, а уговор о поклону

доброчини правни посао, то право на новчана средства има тужилац, с обзиром да је са ВВ, својим оцем закључио уговор о доживотном издржавању.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**